



Keleivis

Uplafimū Štatimā i Keleivī kasto j po 2 Sgr. už tojnq, imulkeis Rašrais išdrukawotq Gilę. Gros matas reit šen atrašnti: **Border-Rossgarten № 5.**

Keleivis, Karaliaucziuje Utarnintq išbūdams, o j, ant bile fotio Pusto šilūtas, su Pustpinis ant Bercainio Metū 5 Sgr.

Karaliaucziaus Broliams Vietuwiniams Žinės parnešas.

№ 43.

Karaliaucziuje, 28. Oktoberi.

1873.

21. Nedėdienėje po šventosės Traicės.

Ewang. Jono 4, 47—54. Grom. Epėz. 6, 10—17.

Ir jis tikėjo su wisais savo Namais.

Peršiktaiyf: 1. Mozy. 18, 17—19.

„Aš žinau, jė paliępenti savo Waisams ir savo Waisū Waisams po savo Galwōs, kad jie klausytu Diewo Prisakymū ir darytu kas teisu ir geru.“ Ne wieng Kartq yra Diewo Žodyje su Pašbinimu paminėta, kaip kada kur tofiam Tėwui Wiešpatei prisiwercziant bey tikincziu pastojant ir wisi Namai jo Pėdas paselę. Toktai pasakojā ir musū Indieniškoji Ewangelijs apie anq Karališki Kaperume, kursai pirmiausiey Ligoje sawo Sunaus pas onq Jėzu atėjes Pagalbōs iš jo prašydams, o potam pagalbq sulaukes Ponui Jėzui pasidawes per Lėkėnq ant amžino Pašsawinimo. Ale ne tik saw lens, bet su wisais sawo Namais. Inq taipojau ir Galnieriū Wyriausysis Kurnelijus Cezarijoje garbawoms, kad jis buwo nobaznas ir Diewo bijas su wisais sawo Namais. Mus. Ap. 10, 2. O Bonas Jėzus prie kateofiaus apšilankydams sako, kad ne tik wienat jam acziam, bet ir wisems jo Namams Išganymas radeši. Tokfū Paweiflū ir dar daugiaus randas šwentam kaste, tacziau tik per daug butu, tūšius wisus šiczion tiewesti.

Iš to Wiso gaunam numanyti, kaip labay Tėwams pareitis, už sawo Waisus kaip ir už sawo Szeimynq ir už kitus sawo Namiškius rupintis ir proceporis, kad tie ant tikrojo Nūbaznyšės Kelio pareitu ir išilaisytu. Jau Namū Tėwo Paweiflas yra Namiškams swarbus Daiktas ir Karrais gali iš Szeimynos Bonus, iš Mergōs Gatspadine, iš Berno Gatspadoriu špazinti, kadangi Szeimyna, kad ji ilgay prie tokiū Bonū šlužyusi, Inq tujū Abrozu pastoja. Todėl ney wiens Gatspadorius ar Gatspadine, ney wiens Namū Tėwas arba Namū Motyna ne tur mislyti, kad jie tik saw wiens nūbazni yra arba rasi ir Bono Diewo nesibijos, bet jie per sawo Paweiflq ir sawo Na-

mams yra nūbazni arba Diewo nesibijq, o jie todėl kartuntq ir už sawo Namiškiū Dušias Rokundq dūti turēs.

Ale ne gana tikray su sawo Paweiflu sawo Namiškiamis tikraj Keliq Dangun wedantiji rodyti, bet reik ir su Graudenimais ir Pasoznyjimais, o labjausiey su Diewo Žodziu Waisū ir Szeimynōs Dušias paraginti, kaip toktai ir apie Abraomq pasakojama, kad Bōns Diews su jūmi kalbedams istares, jis žinqs, kaip jis sawo Waisus Diewopi prilaisyjes. Ger tiems Tėwams, kurie Abraomo Paweiflq paseldami tai daro! Ger tiems, kurie Rytmezcieis ir Wakarais su wisais sawo Namiškieis Wiešpacziui Giesmele giesi, kur Namū Tėwas sawo Namiškiamis iš Diewo Žodzio pasakaito ir su jeis podraugiey Ponui Jėzui Maldoje sawo Keleius lenkia. Tie bus peržegnoti cziesiškay ir amžinay. Amen.

Musū Kronprincas bey jo Famylije.

Paminėjimo Dienai 18tojo Oktoberio.

Anday mes gawome wiens Wienrankio Inwalido Galnieriaus Pasakojimq skaityti, kaip jis podraug su sawo Prieteliu Sangsumijs Biliēs Darze aplinkuy be waisheziodams su Kronprincu bey su jo Famylija susitikes ir kaip jis Kronprincō pawadintas i buriskaji Uki Wardu Bornštet, Kronprincejei priklaufantiji, anq aukštaję Famylija su sawo Prieteliu paseldami, ejes. Bet ans Inwalids dabar tolians taipo pasakoj.

O kaip ir mudu ten iskakowa, tape mumdwiem Stalas klotas, ale Kronprinceje pati Kufnėj stowėjo ir Wiskq padawadyjo. Maziejie Princukai mums paslužyti, butent Wyno, Daržo Waisaus bey hannu Skaitlu Dūnds Riekiū, su Meja apdedlorū, prigabenti turejo, o pats Kronprincas parneše dar ir Cigarū. Tūjū, štay, aš dar kelis teb'turiu ir tus sawo Tėwui parnešu. Tie Cigarai rods niera šanefni už tus, kurius aš nūg Jusū Locerite lubėdawau gauti, ale powisam kits yra tas Daiktas todėl, kadangi pats Kron-

princas taisieis mus witawojo. Szta, ir tris Obolus aš dar teb'turiu, tuš aš Motynai bey Seferiendwim pargabesu. Ale žiupone Kronprincese tankiey prie mumū Stalo priėjusi meilingay mudu ragino sakadyma: kad mudu ney maž ne turincziu bijotis ir niefo per Wiršu palikti. Ale Wislab mudu tikt ne istengewa suwartoti, todel aš fitą i Delmoną isfikšau. Pawalgius pradėjo Waikai apie ši ir tą mus klausinēti, o mudu turėjowa pasakoti. Potam Kronprincas manę graudeno, kad aš tą Nepalaimą, manę troppjuseję, fitaip ne, bet tikt per Pono Diewo Perleidimą bey Suintimą jo Rankū priimeziau, šep ēšas woš pafelams Daitis, taip jauns be budams su tokiu sugonytu Kunu per ši Swietą keliuti. Greitay aš ant to atfakiau: „Ir musū žiuponike, kuri Locerite meilingay manę kawojo, lubėdowo taipjau sakyti, o aš toktai ir pakajingay priimu iš Diewo Rankōš.“ Potam aš apie Jus ir Jusū Meile, kure Jus manę šiczion prikawojot, apie Urėduką, kuri aš sawo Tėwisfės Kampe igitī meilyju bey apie mano Gimdytojus gawau papasakoti. Ale girdėkit, ką Kronprincas dabar kalbėjo: Jis wadino manę Kamarotu ir tare man: „Tu dar ir iš mano Tėwo Kafės turi ką gauti, aš jam toktai pranėšu. Kaip Tu tikt i sawo Ramus pargryžęs buši, taip tūjauš dūš Gromatą pasirakšyti ir parfust man tą.“ — „Giecoriškoji Aukštibe“ — taip Kronprincas ikalbinamas — „aš moku ir pats rakšyti.“ „Kaip, ar Tu su kaire Ranka moki rakšyti?“ „Jau imanytinay geray, musū žiuponike manę išmofino, at ta buwo mums lyg musū Motyna!“ — „Tay labay geray“, atfakė Kronprincas, „taygi parakšyf Tu pais Gromatą iki manęs, primink czion, ar Tu tą Urėduką jau buši gawęs, idėk ir wisus sawo Żalnierystės Popierus; istemyk idant geray, ką aš Law sakau! O tada aš Wislą sawo Tėwui pranėšu, o Jis Law šauną Wetū Algikę primelš.“ — Dabar atfojant ir už wisą mums išrodytaję Meilę pasidėkawojant, man labay gailu buwo, kad aš tū Gromateliū su tais gražiešieis Szprukelieis, kurias musū žiuponike iki manęs rakšiusi buwo, bey mano išmargintūjų Abrozū ney wieno prie sawęs ne turėjau, aš miel bucziau norėjęš tofę Gromatike žiuponei Kronprinceslei parodyti, o jūš Rudikius tokieis Abrozais apdowanoti. Ale tomi aš dziaugioš, kad Kronprincas man pawelšyo tą Gromata iki jo rakšyti.“ — Tokiu jam prigintu Meilingumu bey Szirdiēs Lengwumu Apšiejime ir su prastoju Żmogumi Karalunas Wisiems gražiausi Paweifslą parodo. Ant to augina bey pratina jis ir sawo Waikus iš jauniausios Rudikystės, jeib jie ne pasiputusieis žemūjų Paniekintojeis — kaip tokiū tarp ponikšūjų Waikū tankiey randas — pastotu, bet jau iš mažū Dienū Wertybę ir žemay stowinczio Żmogaus išpažintu.

Taygi tōš Priežastieš deley jie — kaip jau pas jau kota — prie Witawojimo anū dwejų Żalnieriū tur blūžyti turėjo. Prieš jų Mokytojus, kaip ir da ši wisus Namū Tarnus jie garbingay pafelgti, o tū au kurie jiems ką paliepti arba uždrausti Walės gawomēs Žodžio paklusinus buti tur. Ne ant Gyrcelnyštės nūpr Garbės Troškimo Tėws sawo Rudikius augina, ale jū no sius weda Garbės Keliu, jeib jie už Šlakymą glendys sawo Wardo arba gerōš Paskalbōš wisuczies pasirup turē. Apie tai t'esse šiczion dar wiens Paweifslas pas, w fotas. — Wienam Rytmetyje, iš sawo Palocziaus my norėdams ir per Butą žengdams, išgirdo Kronpriš S iš Stubōš, kur jo Rudikiei miegoti, nušprausti jau apšidaryti lubėdowo, aikškiey perstambanti Szaušrod bey waitišką Klykawimą. Duris atfiwėrēs, Tėwsaksm jaus izenge i tą Stubą, patirti norėdams, kas dieli taip riekawo. „Labą Rytą, Waikai!“ „Labą Numš Tėwuzi, labą Rytą!“ pastuy Wislas tyka. Alronkurgit toš bjaurus Klykawims buwo pakilēs?“ — „Kufle, i Wandeni pamirytaji Kempini Rankoj lagab dama, atšliepe: „Wiazasis Princas stengias prieš ados mazgojimą ju šaltu Wandeniu.“ — Waikai nesa noše Burnas nušprausdawo, bet Aukšciei pūlēs, kas Rytlan Kempiniu, i šaltą Wandeni pamirytu, jiems del jų dukatietinimo ir Nugarikę, Paczius bey Krutingę numazgawo. O wienam tū Wazūjų toš Mazgojims powisam psim pamiego, todel jis gynēs ir šauke. — Kronprimesti Ranka pamojēs liepe Waikai Wakaju dūti ir išėjo šalubėš Pauke, prie pat Palocziaus Angōš stow Żalnierus amli Waktōš, tas tur ir prieš Kronprinco Rudikius šypē pro Szalē einanczius, tiesiey stowēti bey su Giwē Pritraukimu jiems jų Stonui pūlanczeję Garbę išrod. Prie to Waktōš Żalnieriaus Kronprincas prižen tare jam: „Kad mano mažesnysis Sunus (mand tas buwo Princas Endrikis) išeis, tay Tu Giwėrą pritrauk prie Pecziū, bet daryk, buk ji ne matas.“ — po Ilgo išbėgo Princuks linksmu Weidu iš Pacziaus, mislydams, ant Auklēs dabar Wiršu gawęs jōš Warginimą pergalejęš. Ale Wakta dare, kaip prisakhta buwo. Tay Princuks susiraufēs ir w blendams Tėwui godēs, kad Wakta ji ne sweifinusi šiey Giwėra ne prisitraukusi. Bet Tėws twirtu Bassu jū atfakė: „Mano Rudiki, ką Tu mislyji! Ar Wakta jėš mazgotam Princui Giwėrą prisitrauks?“ — Tas žofar maczyjo; o Princo Nugarikę šaltaji Wandeni dab pr lengwjaus ištriuwojo.

Kronprinco Maloningumas bey wisur iššrodawo Meile ir jam daug Lukstancziū, beje Milijonū Szirdiū jau prikriepė. Toktai mes dabar ne seney, kaip to žalnieriškus Perweizdėjimus laikydams Wokietije at kelawo, wēl iš Naujo patirti gawom. Š ž wisū Meilę bey Kiemū jam Balkai Sweifinancziūjų linksmais W P

au pas jau toli priekšais ištiraufe. Mazniey koznam Kieme, Linteriū kuri Kronprincas keliauti turėjo, tikėjosi Gastuzės ir da šep kofio tiek tiek puikėjnio Buto Apturėtojis, o tū aukštaišis Swetys prie jo apsilankęs ir Wita-gawonės priimsęs. O iš Tiesės Kronprincas tū Žmoneliū pūstės nūprocevojimą bey jū Weilės Išrodyma paniekinti ale jū norėdams, Kartais priverstis ešas buvęs wienoj mą glenoj ant trijų Wietū Pietus laifyti. Mazai Gzieso asirup turėdams jam tankiey Szirdžiei sunku pastoj, kad s pap, wos parkelawęs, apšifusęs iš tōs Wietōs, pilnōs ziaus myslincziū Žmoniū, jau ir wēl iškeliauti turėjo. onpriš Szroko jis todel ir ne galėjo to Wisko klausyties, aušti jam susištoje Kalbetojei ilgoms Kalboms ant Garbės Szaušrodymo pranešti norėjo, bet atšweikindams jiems Tėwšakšmay pamoti ir sakyti te galėjo: „Dėfuy, dėfuy, kas diei Ponai, Jus man Dziaugimą padaret, aš Wislab Dą Mums wieryju, ka Jus man sakyti norit.“ — Kur Kronprincas nakwojo, czion Gaspadinės ypacziey daug „ruso pašidare. Koks czion Walgiū Zopotas buwo wof lagabentas! Kofios puikios bey minštōs Batalynes cieš ados pataisytos! Ale aukštaišis Sweczias niekur to- ta nōse ne miegojo. Jis ant Kelonės gelžine, lengwey Ryulankojama Lowele, kietą šoninę Batalyne, Priegal- jū Duka bey wilnoni Defi, Wislab Diržu suweršia, nazrauge gabenas. Kronprincas, meilingaję Gaspadinę am psmutnyti ne norėdams, bent i minštaję Lową is- priemešti arba koks Ofšiciers iš jo Pulko taję suwoloti o šalbedawęs, jeib Gaspadine, Swecziamis iškelawus, nusi- us amdyti ir sakyti galytu: „Mano Batalynėje Ciec- is pūstės Kronprincas yra miegojęs!“

Diewe, padet tūliaus musū mielam Kronprincui!

+

Ką musū Mertynas Liutėrus apie Rudikiū užauginimą bey Prirodyjimą rašęs bey mokines yra.

(Pradžia Num. 40.)

Bet Weile yra wyriausis Daitis, tōs labjau- sišiey reikia prie krikščioniško Rudikiū užauginimo. Engiey kaip Pawasaryje Ziedeliei saldzids Szwiesōs jēško ir taijei atšwera, taipo kabinas Rudikelis prie sawo Motynōs ir ištiesa mažasės Kankeles sawo Tėwui priekšais. Tokia užauginanti Weile bet tur iš Szir- diēs Widaus tekėti, iš gerōs, czystōs Szirdiēs ir tur prilgyti Tekmeliei, kuri ne dūda apšistabdyti, kuri ne nusenta ir ne išdžiusta. Tarygi krikščioniški Gimdy- tojei ir nesiliauja už Rudikiū Palaimą pasirupinti, norint šie tankiey netikę ir nedefingi yra. Ale tie supustyja sawo Waišus, kurie jūsus mylėdami tikraji Prirodyjimą, Apdraudimą bey Pakorawojimą i Szali

pastato, kurie iš didžiōs kuniskōs Weilės safo: Ak, juk jie dar Rudikiei ir n'išmaną yra, dar jie ne žino, ka darą. Tokiems Žmoniems Griekai jū Rudikiū taipjau tapš prirokūti, kaip kad jie tūs patys butu padarę. Ir tie supustyja sawo Rudikius, kurie jiems Progōs dūda, per daug ši Swietą mylėti, kurie už tai te ru- pinas, kad jū Waišai minau puikiausiey apriedyti ir pašweisti butu, kad jie tik Žmoniems patiktu, kad jie sawo Waišcziojimu, Szofimu, Dabinėjimu ir wisu ju išrežusiu Budu idant puikiamjam, pašdidžiojancziam Swietui prilgytu. Tokiū musū Gziese ne daug randas, kurie labjaušiey už Dušeles sawo Rudikiū pasirupin. Ale minėkit: „Kurie anksti manę jēško, tie rand' manę!“

Ale ka safo musū senasīs Liutėrus apie Gziules bey jū Mokytojus? — Girdėsim ir tai! — Jis taipo kalba: „Jey mes norim, kad Krikščionyste tarpiu ir Sylōs igytu, tay Pradžia prie Rudikiū tur nušidūti, taip pastos puikus Daitis. Aš meilycziau, kad toktai jau Wygėje prašidētu. Nesa tikrasīs Auginimas bey Prirodymas wertay wyriausioju Darbu turētu wadi- namš buti tarp wisū titū Atlikimū. Todėl geros Szuilės prilgyta Szuliniams, iš kuriū wisas patogus Budas šiam žmogiškam Gymasziui semjamas, o jeygu tie užgruti gautu, tay iš to didis Aklumas sektus taip Wieroje, kaip ir kitam naudingam Išmanyme bey Ga- lejime, o nepadorus gwoliškās Gywenimas atšraštu tarp Žmoniū. Stropingam ir nūbažnam Szuilės- Mistrui arba Mokytojui, kursai wiernay Ru- dikius augina bey mokina, tam niekados pilnay ne gal arlyginama ir ney jokieis Pi- ningais nžmokoma buti. Ak, jis tur fastauną Urėdą bey Darbą, kursai Bažnyczids wercziausīs Škarbs yra, beje tas Bažnyczią išlaisko!“ — Tacziau ne reikia ant to žiurėti, kaip Swiets už tai atlygina ir kofiu jis tą Urėdą laiko, bet ant to, tiek jis po Diewo Atiū geloja ir kaip jis anoj Dienoj pagirtas tapš. Bra- stasīs, n'išmanas žmogus ant Atlyginimo (už tai, ką Mokytojis prie jo Rudikiū atlieka) maž te daro, ar ne galėdams, ar ne norėdams, ar n'išmanydams; Ku- nigaišcziei bey Ponai todel toktai turētu daryti! — Beje, aš ir per Reikalą laikau, kad Wyriau- sybe Padūnus priverstu, sawo Rudikius i Szuilę leisti, nēs mes be tūjū juk ne galim buti. Jey Wyriausybe tam tinfanczius Padūnus priversti gal, su Magotine arba Puczka i Karą iš- traukti, kaip jū daugiaus ji gal ir tur Padūnus ant to prilaisyti, kad jie sawo Waišus i Szuilę siustu. Todėl te bunda ant to, kas budėti gal!“ — Išdruka- wotoj Mišioj, kurią Liutėrus Mete 1541 laifęs yra, jis Gimdytojus taipo graudena: „Apmislykit 1) kad jūšū Rudikiei Diewo Dowana, ir Kristaus brangiey atpirkti yra, kad Diewas už Dušias jūšū Rudikiū anoj

Dienoj Rokunda nūg jūšū prašys, 3) juk tūirts Pa-
liepimas Pono Dievo prisako, kad jūs sawo Rudifius
užaugintumbit Pamofinime bey Draufmėje Wiešpatiespi,
4) kaip Tulašis iš jūšū dabar apgail, kad jis sawo
Rudifijstėj ne daugiaus išmofiti gamēs, 5) tiek dauget
Gimdytoju yra, kurie miel norėtu sawo Rudifius i ewan-
geliską Szuilę leisti, kad jie tokiōs tikt turėtu, 6) kad
Pons Diews su jumis taip apšieis, kaip jus su sawo
Rudifieis apšieinant, o galiaušey ant 7) kad jūšū Ru-
dikieci dar ir Danguje už tai jums defawos, ką jus už
jūs pasirupindami ir pasiproceddami jiemis Gero pa-
dare bušite. — Ne satykite: Man pasunkia už
Rudifius Szuilpiningius užmofėti. Žinofit,
kad ney jokie Piningai naudingiaus n'iera išleidžiami,
kaip tie, kurius jus ant gero Pamofinimo sawo Ru-
dikieci išdūdat. — Žeggu jus sakot: Mes sawo
Wakū prie Namū bey Lauko Darbo labay
priwalom, tay aš jus klausu: Kagi Pons Diews
ant to atšileps? Argu jis kofė Darbą ir žegnoti
galēs? — (Dar ne wiffas.)

Wisofia Zinia.

— Musū Wiešpats Ciecorius Karalius yra
šiose Dienose Wyno Mieste buwēs tenay prie Štrei-
kifkio Ciecoriaus apšilankyti, o ir Swieto Turgaus
pašžinurėti. Ale iš ten jis jau ir wēl yra Ramon i
Berlyną pargryžēs. Kas kas norėtu dywytis, iš
ko tai atšieit, kad Gyropōs Wiešpacziei šime Gziese
fiks fitą teip didey Aplanko. Ale tai iš to atšieit,
kadangi Francuzai didey nerimasezioj ir ant musū atšie-
keršyti trokšta. Jausdami, kad jie wieni toltai n'istengs,
tay jie jēško Britarejū ir Prieteliū Gyropoje. Žey
jiemš tai pašisektu, tay galėtu dideli ir skaudingi Karai
Swietą užpulti. Todėl musū Ciecorius, Pakajū mylė-
damš, jēško tarp wisū Gyropōs Wiešpacziū Sutarimą
ir Prietelystę padaryti ir su jeis ant Pakajaus Iš-
laikymo susidraugawoti. Dgi rodoš, kad su Aufšeziau-
siojo Badesimu jam tai ir nor pašiekti.

— Zaksijškis Karalius, kursai jau šę Wasarą
didey blogay sirgo, ale potam ir wēl tiek tiek atšie-
gawo, taš gul dabar jau wisay blogas ant Smerties
Batalo, ir rodoš, kad jo Adynele jau weikien bus priėjusi.

— Popiezius yra musū Ciepriui Gromatą
arrašēs, kurioje jis Brusū Waldzią kaltin, buk ji no-
rimū katilifikaciję Wiera ir Baznyciją išpušyti. Ale
Ciecorius jam yra rods meilingay ir mandagien, ale
tačziau šipriey atšilepēs, kad taš kaltinimas ēšas Ne-

teisybe. Katilikū Wyškupai ir Kunigai pradēje p
karaliskaję Waldzią Keprietelystę ir Briežgynystę išro-
toji todėl jūs turinti priwersti, pagal Pono Di-
žodi Wyriausybei klausyti. Kita Syki mes abi
tiedwi Gromati išdrukawodisim.

— Browa pries francuziskaji Gendroliu B
zieng dabar wis kas Dien Pilnye Lryanong,
Weršaljes Miesto gulinczioje, laikoma. Gzion
wiena Skunda po fitōs pries ji pakeliama. Fr
cuzai nor wisa Kalczia sawo Pražaidimo Kare ant
mešti ir išrodyti, kad Bazienas su musū Wisma
susžinodams sawo Tewiškēs Šdawėjū pastojēs. I
jie galēs girtis, buk tikt Bazieno Šdawėjystē jūs
galėjusi, o ne Musiškēiū Štiprybe. Todėl Bazienš,
kaltas, ar nekaltas budams, begu turēs mirti.

— Francuzū didžiausioji Dalis taisos
imanydama Princa, wadinama Grows Szangbo
Karaliumi išstatyti. Republikininkai priesnyjas p
šitą Weikimą, ale, kaip rodoš, tikt su menka Syla.

— Sziose Dienose buwo musū Browincōs šio
kiejie Wietininkai šiczion Karaliaucziuje ant Apmashau
ir Sušnekejimo šioš musū Browincōs Dalykū susitirer
Ale tie yra sawo Susirodyjimūš jau ir wēl pabawo
ir Ramon pargryžę.

— Praėjusioj Nedēlėj Kolerōs Liga prie m
Karaliaucziuje jau tikt retay kofė wieną arba kuta
užpūlusi. Jau rodoš, kad šitas Zawintojis taisos
musū wisay atstoti.

Preke Karaliaucziuje 25. Dktoberi.

Ant Turgaus Jawō menkay pareit. Kwiecziei 105
110 Sgr. Rugiei 72—76 Sgr. Wiekiei, dib., 53—56 Sgr.
Wiekiei, maj., 50—53 Sgr. Awijos 32—38 Sgr. 3
niei, rain., 70—75 Sgr. Žirniei, balt., 60—65 Sgr. 3
putes 24—28 Sgr. Szienš 30—35 Sgr. Entn
Sziaudai 22½—25 Sgr. Entn. Swiektas 11—14 Sgr.
Swara. Kiaušiei 8—8½ Sgr. Mandelis.

U p s a k y m a i.

Wisems Lietuwōs Brosiams tą Ziną dūdu, kad
dabar Wofkeziū Ulyczioj wisay prie Wasalnes Wartū i
cjiaus Pono Hākelio Butą Nro. 41 naują Aptieką e
itaisēs. Aš šitūm Upsakymū pašjadu, Kojnam atšla B
služyjimą ir wieną Pardawimą wisū Taworū ir todėl melb
kiefwieną, man tą Garbę išrodyti, prie manēs lyg taipoj
tankiey apšilankyti, kaip pirm wieno Meto aukštojoj Ulyczio
ir pašlicawoju meilingay.

Šilžėj. Nro. 41. **Wilh. Paugstadt.** 41.